

ת"פ 49203/09/20 - מדינת ישראל נגד עדנאן תמימי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49203-09-20 מדינת ישראל נ' תמימי

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ מר פנחס סרי לוי, מתמחה מטעם תביעות ירושלים
נגד הנאשם		עדנאן תמימי ע"י ב"כ עוה"ד מדחת דיבה

גזר דין

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו**בפציעה** לפי סעיף 334 לחוק. מכתב האישום עולה כי הנאשם הוא אחיו של המתלונן והשניים מתגוררים בשכונת זה לזה בצפון ירושלים. ביום 30.11.2019 בשעת בוקר, ביקש בנו של המתלונן לשפוך עפר ממשאית בחלקת האדמה השייכת למתלונן וסמוכה לחלקת האדמה של הנאשם. הנאשם דרש מבן אחיו להימנע משפיכת העפר, אך זה לא נענה לו. בתגובה חבט הנאשם באגרופו באחיו. בחלוף שעה וחצי לערך, ביקש האחין לשפוך פעם נוספת עפר ממשאית באותו מקום, אז יצא הנאשם בריצה מביתו והלין על כך שהעפר שנשפך פוגע בחלקת האדמה שלו. בה בעת היכה הנאשם את האחין, וכן שלף מכיסו סכין יפנית. אחיו ניסה למנוע מהנאשם לתקוף את האחין כך שאחז בידו של הנאשם. בתגובה משך הנאשם את הסכין ובכך חתך את אגודלו של המתלונן ופצע אותו.

מהלך הדין

2. לאחר הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בו ונשלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. המאשימה הגבילה עצמה למאסר בעבודות שירות, והוסכם על רכיבי ענישה מוסכמים, כשהסניגור חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן שישים נשוי ואב לחמישה ילדים, סיים 10 שנות

לימוד ולאורך חייו עבד בתחום הבניה, תחילה עם אביו, אחר כך עם אחיו עד להתגלעות סכסוך כספי ביניהם. בהמשך עבד כעצמאי עד למשבר קורונה, אז גם חלה התדרדרות במצבו הרפואי. כיום הנאשם נעזר בילדיו לפרנסת המשפחה ואינו עובד בשל מצבו הרפואי, לגביו הציג מסמכים. הנאשם חולה לב ועבר מספר פרוצדורות רפואיות וניתוחים בהקשר זה. מצבו זה אינו מאפשר לו לעבוד כלל. הנאשם סיפר לשירות המבחן על הרקע לביצוע העבירה, והוא הסכסוך לגבי גישה לשטח שלו, הנושק לשטחו של אחיו. לדבריו, למרות מאמציו, אחיו ואחיינו לא שעו לבקשותיו ופעלו כפי שפעלו, והאירוע התדרדר לתקיפות הדדיות. הנאשם שלל כי החזיק בסכין. שירות המבחן עמד על קבלת האחריות החלקית אך לצאת זאת עמד על כך שהנאשם נעדר מאפיינים עברייניים, מדובר באירוע ממוקד, וכיום היחסים עם האח והאחיין רופפים, כפי שתיאר האח לשירות המבחן. האח תיאר כי הוא סולח לנאשם והביע דאגה ממצבו הבריאותי של אחיו וחשש כי ענישה מוחשית תפגע במצבו זה. האח ציין כי יושרו ההדורים ביניהם והוא מוותר על תלונתו. שירות המבחן העריך רמת סיכון נמוכה הנשקפת מן הנאשם, ובשל מכלול השיקולים ובעיקר מצבו הרפואי וגילו של הנאשם, המליץ לסיים את התיק במאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות

4. הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כלל אינו כשיר לבצע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה סבר שמתחם העונש צריך להתחיל ממאסר ולהסתיים ב-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. הוא עתר להטלת מאסר בפועל של 7 חודשים נוכח היעדר כשירות הנאשם לבצע עבודות שירות, ובנוסף ביקש להטיל עליו מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות. ההגנה טענה למתחם שבין מאסר מותנה ועד למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. הסיניגור היפנה למכלול הנסיבות, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהפנה לפסיקה התומכת בעמדתו. בסיום הטיעונים לעונש הנאשם הביע חרטה על המעשים וסיפר על מצבו הרפואי הקשה.

קביעת מתחם הענישה

6. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

7. **אשר לערך המוגן**, העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של כבוד האדם וזכותו לשלום גופו ונפשו. הנאשם פגע בערכים המוגנים במידה בינונית.

8. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בהתדרדרות שלא לצורך של אירוע, מוויכוח לגיטימי ומילולי, למריבה אלימה. הנאשם שגה שגיאה גדולה כאשר הכניס לאירוע סכין, שבסופו של דבר פצע את אחיו

פציעה לא פשוטה שאך בנס לא הסתיימה באופן גרוע יותר. יחד עם זאת, מעובדות כתב האישום עולה, כי החתך לא נגרם מפעולה מכוונת של הנאשם אלא ממשיכת ידו של אחיו בעת ההתקוטטות ביניהם, דבר המקשה במידת מה את חומרת האירוע. אציין כי בכל מקרה, הכנסת חפץ חד או סכין לאירוע אלימות היא בגדר נסיבה לחומרה. הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים כאדם בוגר, בוודאי כאשר פנה נגד בני משפחתו הקרובים.

9. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בנסיבות של אירוע אלים שבמסגרתו נעשה שימוש בסכין או בחפץ חד הגורם לפציעה, הנטייה היא להחמיר בענישה.

א. רע"פ 3682/22 **גולן נ' מ"י** (מיום 2.6.2018) - נאשם שתקף נער תוך שימוש בסכין וגרימת חבלות בקרקפת נדון ל-9 חודשי עבודות שירות על בסיס מתחם שבין 9 ל-20 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 1746/18 **פלהימר נ' מ"י** (מיום 26.4.2018) - נאשם שתקף עם אחרים אדם אחר מתוך תכנון מוקדם וגרם לשברים בפנים שהצריכו אשפוז נדון לחודשיים עבודות שירות.

ג. רע"פ 9094/16 **נעימי נ' מ"י** (מיום 12.4.2018) - תקיפה בצוותא ופציעה כשעבריינין מזויין תוך גרימת חתך בפנים. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל על בסיס מתחם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר.

10. שני פסקי דין אליהם היפנה הסיניגור:

א. ת"פ (קריות) 7134-12-15 **מ"י נ' ברייטמן הכהן** (מיום 5.4.2017) - נסיבות הדומות למקורנו של תקיפה סתם ופציעה, אך מבלי שימוש בחפץ חד, אך תוך גרימת חבלות חמורות לא פחות ממקורנו, הסתיים בשל"ץ, מאסר מותנה פיצוי ומבחן, על בסיס מתחם שבין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

ב. ת"פ (נתניה) 72551-07-19 **מ"י נ' עמרם ואח'** (מיום 20.10.2022) - בתיק זה הורשע שני אחים בעבירות אלימות דומות לעניינו (במיוחד נאשם 1). בית המשפט קבע בעניינו של נאשם 1 מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר והסתפק במאסר בעבודות שירות לתקופה של 4 חודשים בשל טעמים הנוגעים לנסיבות חייו של הנאשם.

11. **מתחם הענישה** - נוכח רמת הענישה הנוהגת, יש לקבוע מתחם המתחיל במאסר קצר ומגיע עד 9 חודשי מאסר, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

12. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם כבן 60, הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וחסך את העדת המתלוננים קרובי משפחתו. לזכותו הודאתו והיעדר עבר פלילי וכן מצבו הרפואי הקשה, שלגביו הוגשו אסמכתאות. לקחתי בחשבון גם את העובדה שיושרו

ההדורים בין הנצים, ואחיו של הנאשם סלח לו ואף הביע דאגה ממצבו.

המיקום במתחם והחריגה ממנו מטעמים של צדק

13. אני סבור שהעונש הראוי בנסיבות המקרה צריך להיות מאסר בעבודות שירות, בהתאם לעקרון ההלימה. ואולם, נוכח הנסיבות הבריאותיות של הנאשם שלגביהן הובאו אסמכתאות, וכן נוכח אופיו הממוקד של האירוע, קיומה של מעין סולחה בין הצדדים, והערכת הסיכון הנמוכה להישנות ביצוע העבירות, וכן נוכח חלוף הזמן (אירוע משנת 2019), סברתי שיש מקום לסטות ממתחם העונש לקולא מטעמי צדק, ולהימנע מענישה מוחשית, אף לא בשל"ץ, שכן גם להערכת שירות המבחן, הנאשם לא יוכל לרצות עונש שכזה. בנסיבות שנוצרו, סברתי ששליחת הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח תהא בלתי מדתית. מפנה בהקשר זה לע"פ 4456/14 קלנר ואח' נ' מ"י (מיום 29.12.2015 בסעיפים 212-218 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

גזירת הדין

14. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ב. 3 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון כולל איומים;
- ג. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024 - מובהר לנאשם כי יש חובה לבצע את התשלום באמצעות מערכת המשפט ולא ישירות למתלונן, שאחרת יירשם לחובתו חוב בר-גביה על כל המשתמע מכך;
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים

ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.